

A kamatilleték tárgya magánszemélyeknél csak a kifizetett, nem pedig a saját tőke után bevételezett kamat. (Közigazgatási Bíróság 7246/1928. P. szám.) A megállapított tényállás szerint az illetékkötelezett fél tőkét különböző összegekben ismétlődően kölcsön adja és a kölcsönként kiadott tőkéje után kamatot szed.

A megtámadott határozat a kamatilletékről szóló 3700. 1926. sz. rendelet 5. §-ára hivatkozással a kapott kamatot kamatilleték alá vonja, mert az indokolás szerint a kölcsönnyújtás keresetszerű lévén, az illetékkiszabás helyes.

A bíróság mellőzve a panaszban felhozottakat, a panasznak helyet adott, mert a kamatilleték követelhetésének jogalapja hiányzik. A hivatkozott 3700/1926. sz. rendelet II. fejezete a hitelüzletekkel keresetszerűen foglalkozók részéről kifizetett kamatok illetékkötelezettségéről szól és az 5. §. szövege is, a felírásnak megfelelően a hitelüzlettel, idegen pénz kezelésével és gyümölcsösztetésével keresetszerűen foglalkozóknál kezelés vagy gyümölcsösztetés végett elhelyezett vagy bármely jogügylettel átvett tőkék után kifizetett kamatok illetékkötelezettségét állapítja meg, — tehát bár az alany magánszemély is lehet, ha keresetszerűen foglalkozik az említett ügyletekkel, az illeték azonban csak azon ügyletekből folyó kamatokra van korlátozva, amellyel a keresetszerű foglalkozó magához a fenti célból tőkét szív fel és így azon ügyletek, amelyekkel maga kap kamatot, illeték alá nem esik. Az illeték tárgya a fenti alanyoknál csak az adott (kifizetett) és nem a saját tőke után kapott (bevételezett) kamat.

Az előjegyzett zálogjog bekebelezésére adott engedélyt tartalmazó okirat illetékköteles akkor is, ha az előjegyzés alapjául szolgáló váltó illetéke megfelelően kiegészített. (Közigazgatási Bíróság 4239/1929. szám.) Nem vitás, hogy a panaszosok ellen 4 drb egyenként 90 000.000 koronáról kiállított váltó alapján a zálogjog 360,000.000 K erejéig a hitelező dr. F. Ernőné javára előjegyeztetett és a zálogjog tkvi előjegyzése előtt a hitelező a váltók illetékét II. fokozat szerint megfelelő illetékre kiegészítette. Nem vitás továbbá, hogy az előjegyzett zálogjog igazolásául panaszosok oly nyilatkozatot állítottak ki, amelynek alapján a zálogjog a hitelező javára bekebelezhetővé vált. Ez a nyilatkozat csak 20.000 K bélyeggel volt ellátva és a lelet a panaszos terhére az ill. dijj. 54. tétele alapján a II. fokozat szerint járó 5,400.000 K illetékből hiányzó 5,380.000 K = 371 aranykorona 03 f erejéig felvétellett.

A bíróság az ezen lelet alapján történt 371 aranykorona

03 fillér egyszeres illeték kiszabását jogosnak, valamint a felemelt illeték helyett az egyszeres illeték összegével egyenlő bírság kirovását az okirati illeték kiszabása végett való bemutatásának elmulasztása miatt találta helyénvalónak.

A m. kir. pénzügyigazgatóság végzése helyesen utalt arra, hogy a váltóknak a zálogjog tkvi előjegyzése alkalmával megfelelő illetékre történt kiegészítése nem érinti az előjegyzett zálogjog bekebelezhetése végett külön okiratban adott engedély után az ill. díjj. 54. tétele szerint járó II. fokozatú illeték lerovása iránti kötelezettséget. A panasz idevonatkozó része tehát nem bír alappal.

A haszonbérleti szerződésben a bérlőkért kezességet vállaló személyt a bérleti szerződés illetékeért kezesség nem terheli. (Közigazgatási Bíróság 10.875/1929. P. szám.) A panaszolt illetékek a vonatkozó kiszabási iratok igazolása szerint azon haszonbérleti szerződés után szabattak ki, amelyet báró T. V. mint tulajdonos, valamint K. J. és neje mint haszonélvezők és bérbeadók B. Sándorral, és illetőleg R. Ernővel 1924 február hó 8-án, és illetőleg 1925. évi december hó 12-én a t.-i ingatlanokra nézve kötöttek, és amelyben a panaszos dr. B. Ferenc a bérlőkért fizetési kötelezettségeik erejéig készfizető kezességet vállalt, és amelyek a panaszostól egyetemlegesség címén követeltetnek, mégpedig a megtámadott határozat szerint, az ill. szab. 95. §-a alapján, és azért is, mert a királyi pénzügyigazgatóság vizsgálat útján megállapította, hogy a panaszos 1924. évi január 1-től december 31-ig B. Sándorral együttesen társasviszonyban bérelte az ingatlanokat. A kiszabás alapjául szolgált hivatalból hitelesített másolat azonban a kir. pénzügyigazgatóság indokolásában felhozott tényállást meg nem erősíti, amennyiben ebben az okiratban a panaszosnak bérlőtársi minőségéről említés téve nincs, hanem mindenütt az okiratban mint készfizető kezes van megjelölve, annak a kérdésnek az elbírálásánál tehát, hogy a panaszos az okirat után kiszabott illetékért egyetemlegesség címén felelősséggel vagy kezességgel tartozik-e vagy sem, pusztán és kizárólag az okirat tartalma irányadó annál is inkább, mert amennyiben a panaszos bérlőtársi minősége nem az okiratról, hanem valamely más ügyletből következne vagy megállapítható volna, akkor a panaszos bérlőtársi minőségében nem a kiszabás alapjául szolgált okirat után megszabott illeték fizetésére, hanem a külön tényállás alapján megállapított bérlőtársi minőség külön illetékezése útján e külön illeték fizetésére lenne vagy lehetne kötelezhető. A haszonbérleti szerződésben a bérlőkért készfizető kezességet vállaló, tehát a